

De Verborgene Verhalen van het WK Hockey 2026 in België

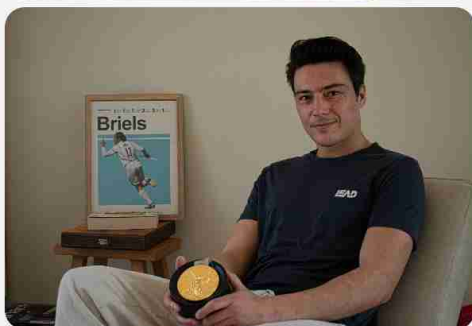

Hier gaan we achter de schermen bij de voorbereiding op het **WK Hockey in België**. Je leest hier over de ervaringen van ex-kapiteins van de nationale team, een hockeycommentator en de projectmanager van het gloednieuwe hockeystadion. Ontdek hun verhalen hieronder.

In het spoor van hockeycommentator Floris Geerts

"Ik ben de soundtrack van de wedstrijd"

Tussen trauma's en titels: twee ex-kapiteins over de weg naar het WK

[Lees hier](#)

Eindelijk heeft België een eigen hockeystadion

"We hopen meer dan 100.000 supporters te ontvangen in Waver"

Lees hier

Lees hier

Over mij

Hey

Ik ben Thibaut Schnaphauf, een laatstejaarsstudent journalistiek aan de AP Hogeschool in Antwerpen. 'WK Hockey 2026 in België: Voorbereiding Achter De Schermen' is mijn eindwerk, waarin ik aan de hand van de ervaringsdeskundigen een blik werp op de voorbereiding achter de schermen voor zo'n groot eindtoernooi.

Hopelijk bevalt het u.

Vind hier alle verhalen

Floris Geerts

Barbara Nelen & Thomas Briels

Christophe Tallon

In het spoor van hockeycommentator Floris Geerts

“Ik ben de soundtrack van de wedstrijd”

Floris Geerts is al jaren een vaste stem in de hockeywereld. Hij heeft negen jaar de Belgische competitie becommentarieerd en voorziet onze nationale hockeyteams nu ook al 12 jaar van commentaar. “Ik ben niet de commentator die verhalen over spelers vertelt.”

Hoe ziet je voorbereiding eruit voor een gewone interland?

“Ik begin altijd met een pdf-document met de foto's van alle spelers en speelsters in de verschillende selecties. Daar zet ik dan hun naam, leeftijd, positie en club bij. Het is belangrijk dat ik hen kan herkennen tijdens de wedstrijd.”

“Ik moet niet meer uitvogelen hoe die interlandtoernooien in elkaar zitten, omdat ik dit al jaren doe. Anderzijds is het voor de kijkers toch interessant om de uitleg van die formats te herhalen. Ik zit op een sportzender, mensen zappen en komen op jouw programma terecht. Het zijn misschien geen hockeykenners, maar dan is het aan mij om hun aandacht vast te houden door uit te leggen waar ze precies naar kijken.”

“Voor statistieken berust ik me op mijn eigen Excel-bestand. Daarin probeer ik alle statistieken van de verschillende landen bij te houden, zowel nominaal als procentueel. Want niet elk land speelt even veel wedstrijden. Maar zo kan ik wel zien wie bijvoorbeeld het beste strafcornerpercentage heeft. Dat bestand kost me doorheen het jaar wel wat werk om bij te houden. Op wedstrijddagen haal ik daar echter veel profijt uit. Dan kan ik snel kijken hoe het juist zit met die statistieken.”

“Soms bel ik even met de bondscoach”

“Wat ik soms ook doe, is even bellen met de bondscoach. Of dan ga ik zelfs even langs bij de trainingsvelden in Antwerpen. Dat is niet echt een interview, maar gewoon een koffie drinken met de bondscoach om wat info op te doen. Ik stuur ook af en toe berichtjes naar spelers en speelsters om te vragen hoe het gaat. En bij wedstrijden bel ik eens rond naar mensen die het allemaal volgen of naar coaches uit de competitie om te horen wat zij ervan vonden.”

“Ondertussen weet ik wat ik wil weten, wat ik belangrijk vind om te vertellen. Ik ben niet de commentator die verhalen over spelers vertelt, dus zoek ik dat ook niet op. Wel probeer ik altijd iets over de volksliederen te vertellen. Dat is er toch elke keer, dus daar bereid ik me wel op voor.”

Je werkt al een lange tijd rond de Red Lions (onze nationale hockeymannen) en de Red Panthers (onze nationale hockeyvrouwen). Hoe moeilijk is het om objectief te blijven in je verslaggeving?

“Ik vind het makkelijker dan de Belgische competitie. Die heb ik ook jaren becommentarieerd. Daar ben je echt neutraal en je kijkers zijn ook verdeeld. Nu is het normaal dat je een beetje voor België bent. Kijkers vinden dat niet erg. Het zou juist raar zijn als ik ineens superneutraal zou doen. Nochtans

den ik geen supporter als ik aan het werk ben. Ik durf ook streng te zijn als het niet goed is. Maar natuurlijk zal ik ze nooit volledig afkraken.”

“Hoe belangrijker de wedstrijd, hoe meer ik supporter word”

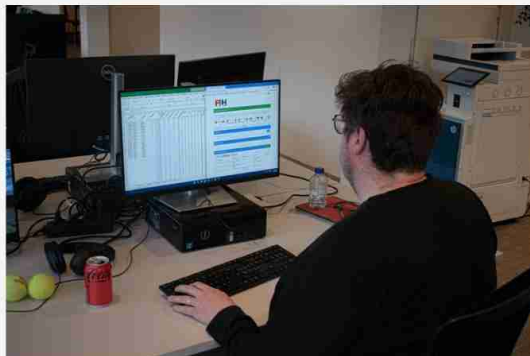
“Die klik naar neutraliteit maak ik zeer gemakkelijk. Vanaf dat ik mijn headset opzet, ben ik commentator. Maar hoe belangrijker de wedstrijd, hoe meer ik ook supporter word. Zo probeer ik de sfeer van het stadion en het gevoel van de wedstrijd over te brengen in de huiskamers. Want dat is mijn taak. Dat is het belangrijkste van het becommentariëren.”

“Mensen verwachten dan soms een keiharde journalist. Nee, ik ben een commentator. Ik ben een soort soundtrack van de uitzending. Het blijft infotainment, waarin mensen ook geëntertaind willen worden. Na de wedstrijd volgt dan de analyse, de harde journalistiek.”

Wat verwacht je van de Lions en de Panthers op het WK deze zomer?

“De Red Panthers (3de op de wereldranglijst) verwacht ik in de finale. Anders hebben ze het gewoon niet goed gedaan. Als ze echt op hun piekniveau zitten, dan zijn ze beter dan Argentinië (2de op de wereldranglijst). Die hebben misschien wel een betere strafcorner, maar in een wedstrijd moeten onze dames daar van winnen.”

“Bij de mannen is de concurrentie aan de top iets groter. Toch moeten de Red Lions (tweede op de wereldranglijst) minstens de halve finale halen. Onze mannen zijn samen met Nederland (eerste op de wereldranglijst) de topfavorieten. Ik verwacht ook een sterk Duitsland (zesde op de wereldranglijst). Dat land plaats ik echter nog onder België en Nederland.”

Vind hier alle verhalen

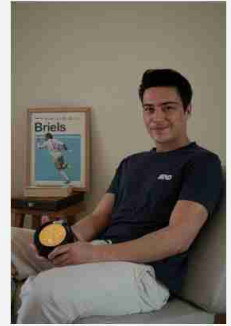
Floris Geerts

Barbara Nelen & Thomas Briels

Christophe Tallon

Tussen trauma's en titels: *twee ex-kapiteins over de weg naar het WK*

Barbara Nelen (34) en Thomas Briels (38) zijn de voormalige kapiteins van respectievelijk de Red Panthers (de nationale hockeyvrouwen) en de Red Lions (de nationale hockeymannen). Zij hebben tonnen ervaring op grote eindtoernooien, waarvan ze ook enkele in België gespeeld hebben. Zij weten dus maar al te goed hoe de spelers/speelsters zich voorbereiden op dit WK.

Hoe werkt zo'n voorbereiding richting een groot eindtoernooi?

Briels: "Je traint vooral heel veel. In jaren van een groot eindtoernooi (zoals het EK, WK of de Olympische Spelen) ben je van maandag tot donderdag met het nationale team bezig. Vaak is dat maandag een lichte hockey-of gymssessie, dinsdag een dubbele hockeytraining, woensdag een gymssessie en donderdag weer één of twee hockeytrainingen. Op vrijdag train je dan nog eens bij je club, waarmee je op zondag een wedstrijd speelt. Dus dat is een vrij pittig schema."

"Daarnaast zijn er wel wat workshops waar je veel praat met elkaar. Dan gaat het vooral over wat-als-scenario's. Als er iets gebeurt, hoe gaan we dan reageren als team? En hoe kunnen we dat voorbereiden? Tactische video-analyses zijn ook niet meer weg te denken uit de voorbereiding. Vroeger kwamen die volledig van de coach, maar tegenwoordig raken de spelers daar meer en meer bij betrokken. Zij denken steeds vaker mee."

Nelen: "Hoe dichterbij het toernooi komt, hoe minder fysiek je gaat trainen. Dan verschuift de focus naar tactiek en details, zoals penaltycorners en shoot-outs. Die laatste waren de afgelopen jaren niet al te best, maar we hebben er wel degelijk op getraind."

Barbara, je begint zelf al over die shoot-outs. Daar is het al enkele keren fout gelopen voor de Red Panthers. Hoe kunnen zij dat overkomen?

Nelen: "In mijn ogen hebben we een trauma van die shoot-outs. En wij hebben dat ook doorgegeven aan de volgende generatie. Je merkt nu wel dat de nieuwste generatie dat trauma niet heeft. Zij spelen met veel meer vrijheid, dus ik hoop dat dat zo blijft en we het trauma niet nog verder hebben doorgegeven. Als nu blijkt dat dat trauma er mentaal toch nog in zit, dan moet daaraan gewerkt worden met een sportpsycholoog of mental coach."

Thomas, in 2018 pakten jullie de eerste Belgische wereldtitel in het hockey ooit. Neem ons eens mee naar dat moment.

Briels: "Dat was misschien wel een van de zotste momenten van mijn carrière. Het eerste toernooi in de Belgische hockeygeschiedenis dat we wonnen. Daarvoor hadden we al enkele finales verloren, altijd net niet die gouden medaille. Dat veranderde in 2018. Er viel een ongelooflijk gewicht van onze schouders. En om dan als kapitein die beker in de lucht te mogen steken, dat moment ga ik nooit vergeten."

"Ik geef ook vaak presentaties voor bedrijven waarin ik ons verhaal vertel. Hoe we van een amateurteam dat 16de stond op de wereldranglijst naar Olympische kampioenen op tien jaar tijd zijn gegaan. Dan komen die beelden van toen ook altijd terug en dat blijft leuk."

Barbara, jij nept twee EK-finales gespeeld, 2017 in Amstelveen en 2023 in Mönchengladbach. Beide keren jammer genoeg verloren van Nederland. Blijf je dan met een wrang gevoel achter of ben je toch trots op dat zilver?

Nelen: "In 2017 waren we trots. Dat was de eerste keer dat we met de Red Panthers in de finale van een eindtoernooi stonden. Onze missie was eigenlijk al volbracht en de kans dat we toen gingen winnen was zeer klein. Dus op het veld waren wij eigenlijk al aan het genieten van de finale."

"In 2023 was het een ander verhaal. We waren echt goed voorbereid en geloofden er sterk in dat

we het goud konden te pakken. En dan sta je na vijf minuten al twee goals achter. We konden nog wel de 2-1 maken, maar na de 3-1 van Nederland was het gedaan. Dat was toen wel een enorme teleurstelling.”

Jullie hebben allebei ook twee EK's in België gespeeld. Brengt dat extra druk met zich mee?

Nelen: “Nee, ik vind dat net leuk. Misschien dat anderen die druk wel voelden, maar ik zeker niet. Ik kreeg er juist meer energie van.”

Briels: “Het is alleen maar mooi als je in België speelt, zeker de laatste jaren met de toestroom van supporters. We hebben echt topsupporters en dat in volle stadions. En na al die verre reizen voor het hockey, ben je blij dat je eens in je eigen land mag spelen.”

Er komen wat nieuwe spelers/spelsters bij die hun eerste WK gaan spelen. Welke raad zou je hen willen meegeven?

Briels: “Geniet en doe de dingen waar je goed in bent. Leg je verwachtingspatroon niet te hoog, die fout heb ik vroeger wel gemaakt. Ik verwachtte dat ik elke wedstrijd het verschil kon maken, maar in internationale hockey is dat gewoon niet realistisch. Speel vanuit je rol, werk voor het team en verwacht niet elke wedstrijd een negen-op-tienprestatie.”

Nelen: “Amuseer je. Dat blijft het belangrijkste in topsport. En zet niet te veel druk op jezelf. Je hebt nog tijd om te leren en te genieten. Als je ouder wordt, zal je je verantwoordelijkheid moeten opnemen. Maar dat is later. Je bent geselecteerd voor een reden.”

Thomas, jij was assistent-coach bij de Red Panthers, maar begin dit jaar heb je besloten om afstand te nemen van die positie. Vanwaar die keuze?

Briels: “Het is een heel intensief programma, eigenlijk bijna een fulltime job. Terwijl ik naast die functie ook nog assistent-coach ben bij KHC Leuven, mijn eigen bedrijf heb en presentaties geef over de Red Lions. Daarnaast heb ik een kind van 2,5 jaar en deze zomer komt daar nog een kindje bij.”

“Dat werd me allemaal te veel en ik merkte dat ik alles maar wat half aan het doen was. En dan het vooruitzicht van een nieuw kleintje recht in de voorbereiding op het WK deze zomer. Ik zag het niet zitten om mijn vriendin hier dan alleen met twee kinderen te laten. Dus dan heb ik in januari aangegeven dat het te veel ging worden. Ik heb het liever zo, dan achteraf tegen de lamp te lopen.”

Barbara, na Thomas Briels begin dit jaar heeft ook bondscoach Rein Van Eijk eind februari besloten om te stoppen bij de Panthers, wegens familiale redenen. Hoeveel invloed zal dat hebben op deze groep, net voor zo'n groot toernooi?

Nelen: “Het is natuurlijk altijd moeilijk als een coach weggaat, maar dat kan ook een omgekeerd effect hebben dat de ploeg juist weer samenbrengt. Het is nu vijf maanden voor het WK en ik heb de dames al horen spreken over hoeveel tijd ze nog hebben. Ze zitten in een goede mindset en zijn klaar om alles te geven. Ik verwacht dat de impact van de coachwissel niet al te groot zal zijn. De Panthers zijn professioneel genoeg om verder te trainen richting hun doel.”

Wat verwachten jullie van de Lions en de Panthers?

Briels: “Voor de heren zal het er wat van afhangen. Er zijn nu wel wat sleutelspelers met blessures. Maar als ze met hun sterkste team spelen, dan kunnen ze de finale wel halen.”

Nelen: “Ik ben heel benieuwd naar de Lions. Het is een redelijk nieuwe, maar wel sterke ploeg. Van de Panthers ken ik natuurlijk de kwaliteiten en talenten. Als zij hun niveau halen, zie ik ze zeker in een halve finale en dan hopelijk nog een medaille erbij.”

Briels: “Ik zou willen zeggen dat ze beiden wereldkampioen worden, maar dat is een beetje cliché. De Panthers verwacht ik in de finale en bij de Lions voorzie ik een halve finale.”

Vind hier alle verhalen

Floris Geerts

Barbara Nelen & Thomas Briels

Christophe Tallon

Eindelijk heeft België een eigen hockeystadion

“We hopen meer dan 100.000 supporters te ontvangen in Waver”

Daar is het dan! België heeft eindelijk een eigen hockeystadion. De nieuwe hockeytempel in Waver zit in zijn laatste rechte lijn voor het WK deze zomer.

Na de wereldtitel van de Red Lions in 2018 begon de Belgische hockeybond te zoeken naar mogelijkheden voor een vast hockeystadion in België, want dat was er nog niet. Voorheen werd er gewerkt met tijdelijke tribunes, maar die kosten werden te hoog.

“Dan heeft de stad Waver ons gecontacteerd”, vertelt Christophe Tallon, de projectmanager van het nieuwe stadion. “Waver had nog een oud voetbalstadion dat nog nauwelijks gebruikt werd. Dan hebben we besloten om het stadion te vernieuwen en om te bouwen naar het nieuwe nationale hockeystadion.”

Extra kosten

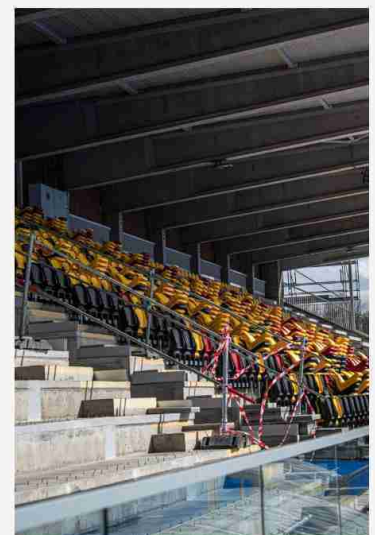
De werken zijn begonnen in januari 2024, maar niet alles liep van een leien dakje. “Nog voor de werken begonnen, kregen we al budgettaire problemen. Door de oorlog in Oekraïne stegen de prijzen enorm, waardoor ons initiële budget niet meer realistisch was”, legt Tallon uit.

“Tijdens de werken kwamen er nog wat minder aangename verrassingen aan het licht”, gaat hij verder. “Omdat we het stadion vernieuwen en niet helemaal heropbouwen, moeten we werken met het gebouw dat er al staat en zijn tekortkomingen. We zitten ook naast de rivier de Dijle, wat dan weer overstromingsgevaar met zich meeneemt. Dat resulteerde in nog extra kosten voor permanente infrastructuur die daartegen beschermt.”

“Tijdens de twee jaar dat we aan dit stadion werken, zijn we van een initieel budget van acht miljoen tot nu bijna elf miljoen euro gestegen”, vat Tallon samen.

100.000 supporters

Op 1 april wordt het stadion officieel ingehuldigd met twee oefeninterlands tegen Nederland, zowel bij de mannen als de vrouwen. “Voor de inhuldigingswedstrijden en later ook de binnenlandse competitiefinales en de Pro League zitten we op een capaciteit van 4.000 supporters. Richting het WK krikken we dat cijfer op naar 10.000 toeschouwers, met behulp van tijdelijke tribunes”, verklaart Tallon. “We hopen tijdens de twee weken van het WK hier toch meer dan 100.000 mensen te mogen ontvangen in Waver.”

Vind hier alle verhalen

Floris Geerts

Barbara Nelen & Thomas Briels

Christophe Tallon